

ПРЕДИСЛОВІЕ.

Знаніє-то на євангелско-то проповѣданѣ, на распространіє-то мѹ, на гоненїа-та, на ереси-те, на сваты те собори, и на сичкы-те слѹчан въ нашъ-тѫ свѧтъ церквъ є нѹждно сѣкомѹ христіанинѹ; защо-то кѫто знає христіанин-атъ колко сѧ е слѹчило въ Божіј-тѫ церквѣ въ различны времена, и гоненїа-ї, увелічава Божіє-то всесиліе; защо колко гоненїј є притѣрпѣла свата-та наша церква! колко сѧ іж ереси убезпокоявали! колко сѧ свати собори ставали, за да изкоренатъ отсѧкадѣ изникнали-те многообразны раздори, кон-то ако и да никакаха често, пакъ ги Божіа-та православна церква надви, и никое гоненіє и никој ересь не можаха да іж побѣдатъ, както що каза Христосъ Спаситель: и врата адѹва не удолюютъ еи.

Одъ това е прочиє явно, че е сѣкомѹ христіанинѹ нѹждно, да учіи сващенѣ исторіј, защо кѫто іж знає, не само хвали величество-то Божіє, но сѧ утвѣрдлва въ православїє-то, и отфѣрлам сѣкај ересь, и избѣгава отъ тѣхны-те кривы заблѹженїя.

Но за да можи, да іж заповни добрѣ, требаше да сѧ напиши єднакъ краткъ церковнѣ исторіј, којто да описѹва най нѹждны-